

Az Újjászületés

A Szentírás azt mondja, hogy ahhoz, hogy lássuk Isten országát, és be tudjunk menni oda, újjá kell születnünk. (Ha valaki nem születik újjá, nem láthatja Isten országát. Újjá kell születni! János 3:3,7)

Az újjászületés vagy az Isten Országába való belépés/az Isten Országának polgárává válás a legnagyobb esemény, ami egy ember életében történhet.

Ahogy minden biológiai születés alapja egy mag, úgy a Szentírás is azt mondja az újjászületésről, hogy alapja egy mag, és ez valójában "Isten magja"! (Aki Istentől születik... az Ő magja benne marad. 1Jn 3:9) Isten elveti az ember szívébe az Ő magját, amelyből új teremtmény születik, amely Isten természetével/az Ő létmódjával rendelkezik majd.

Ha Istentől, az Ő magjából születtünk, rendkívül fontos, hogy tudjuk, mit tartalmaz ez a mag, mi van a genetikai kódjába beírva, hogy megértsük, mi az, ami új életet szül belőle. Tudjuk, hogy minden biológiai mag összetételében, mikrobiológiai léptékben, megtalálható annak a magnak, a képmásának minden alapvető összetevője, amelyből kinőtt. Ha ugyanezt a szabályt követjük, akkor Isten magja is tartalmazza összetételében az Ő képmásának minden alapvető összetevőjét.

János evangéliumának első fejezete úgy írja le Istent, mint aki egy és ugyanaz az Igével. (Kezdetben volt az Ige, és az Ige Istennél volt, és az Ige Isten volt. János 1:1) Hasonlóképpen az Úr Jézust is úgy írják le, mint a megtestesült Igét, aki egy az Atyával. (És az Ige testté lett, és közöttünk lakott... János 1:14; Én és az Atya egy vagyunk. János 10:30)

Ha Istent az Igeként azonosítjuk, valamint az Ő Fiaként, akkor a mag, amelyből születünk, szintén az Igét fogja tartalmazni. Ahogy a biológiai magban nem találjuk meg a szemet, a szívet... hanem csak az ezeknek megfelelő sejteket, úgy Isten magjában sem találjuk meg a bőséges türelmet, a jóságot... hanem a kialakulásuknak megfelelő embrionális szavakat.

Ha alaposan utánanézzünk a Szentírásnak, könnyen rájövünk, hogy miről szólnak ezek a szavak: "Törvényeimet a szívetekbe helyezem (az én magvaim), és az elméjétekbe írom azokat". (Zsidók 10:16); "...Krisztus dicsőségének

evangéliumának világossága, aki Isten képmása”. (2Korinthus 4:4) Mint ilyen, az ember szívébe vetik Krisztus Igéjét – az Ő törvényeit, amely növekedni fog, és a Lélek gyümölcse/ Krisztus képmása által érik be. (Isten képmásáról a 6. oldalon olvashatsz)

Például a mag konfigurációjában megtaláljuk a tanítást: “Ne állj ellen annak, aki bánt téged”, amely a Szentlélek által növekszik, és a bőséges türelemmé fejlődik, amely az Úr képmásának része.

Ez a konkrét igazság rendkívül fontos annak megértéséhez, hogyan történik az újjászületésünk, nevezetesen annak ismeretében, hogy miért kell az Ő Igéjéből születnünk. Az Ő Igéjének/törvényeinek meg kell születnie bennünk, növekednie

kell, hogy végül összeolvadjunk Vele/egyek legyünk a megtestesült Igével. (Imádkozom... hogy mindnyájan egyek legyenek. János 17:21) Ne tévelyegjünk, azt gondolván, hogy elegendő egyedül csak az Úr Jézus áldozatában hinni. A szívünkbe ültetett Magnak/szavának befogadása nélkül nem lesz bennünk új ember. Ez a fajta hit halott és nem menthet meg minket!

Az Ő Igéje és az újjászületés közötti elválaszthatatlan kapcsolatot az Úr Jézus a vetésről szóló példázatban, valamint sok más helyen is megmutatja nekünk. Ebben a példázatban a Krisztus Királyságáról szóló evangéliumot/ Krisztus szavát úgy írja le, mint Isten magját, amelyet az ember szívébe vetnek, és amelyből új élet sarjad. (A mag Isten Igéje. Lukács 8:11; lásd még Máté 13:19).

Jakab apostol összefoglalja és megerősíti az Úrnak ezt a tanítását, amely szerint az embernek csak akkor van része az üdvösségben, ha befogadja a belé ültetett Igét. (Fogadjátok be gyengéden a belétek ültetett Igét, amely megmentheti a lelketeket. Jakab 1:21)

Péter apostol is emlékeztet minket erre a magra, amely Krisztus Igéje/ evangéliuma. (Nem romlandó, hanem romolhatatlan magból születettek újjá, és ez az az ige, amely hirdettetett nektek. 1 Péter 1:23,25)

Pál apostol is, akárcsak a másik két apostol, azt mondja nekünk, hogy a felülről való születés Krisztus szava/az ország evangéliuma által történik. (de nem sok atyátok;, mert tőlem vagytok a Krisztus Jézusban az evangélium által. 1 Korinthus 4:15)

Ahogy a növény születésében természetesen három fő elem vesz részt: a föld, a mag és a víz, úgy az újjászületésben is három fő elemet találunk: az emberi szívet, Krisztus Igéjét és a Szentlelket.

Az emberi szív hasonlít a talajhoz. (A melyik pedig a jó földbe esett, ezek azok, a kik a hallott igét tiszta és jó szívvel megtartják, és gyümölcsöt teremnek béketűréssel.. Lukács 8:15)

Krisztus Igéje/Tanításai a Mag, amelyből az élet csírázik. Ebből a magból új élet csírázik ki, és összetételében benne vannak azok az elemek, amelyekből növekedni fogunk, hogy elérjük az érett ember termetét. (Törvényeimet (a magot) a szívükbe helyezem, és elméjükbe írom azokat. Zsidók 10:16)

Óvatosan! Ne keverjük össze Krisztus Igéjét, amely a Magvető, amelyről a Szentírás azt mondja, hogy el kellett jönnie, Mózes törvényével, amely törvénytelenység miatt adatott. (Micsoda tehát a törvény? A bűnök okáért adatott, a míg eljő a Mag, a kinek tétetett az ígéret: Galata 3:19)

A Szentlélek a harmadik nélkülözhetetlen elem. Ahogy a biológiai mag nem csírázik ki, ha nincs benne víz, úgy Isten magja sem csírázik ki a Szentlélek nélkül. (...a Lélek megújulása által. Titus 3:5; ...a Lélektől született. János 3:8).

Föld/az emberi szív

A vetés példázatában négyféle talajról van szó:

1. Azok, akik hallják az Ország Igéjét, de nem hisznek benne, mert nem értik. Ebben az esetben a föld sziklaszilárd, a szív megkeményedett. (Máté 13:19; Lukács 8:12).
2. Azok, akik hallják az Ország Igéjét, és egy ideig befogadják azt. (A mag sziklás talajra hullott. Máté 13:20).
3. Azok, akik hallják az Ország Igéjét és elfogadják, de a mindennapok gondjai... (A mag, amely tövisek közé hullott. Máté 13:22.)
4. Azok, akik hallják az Ország Igéjét, és jó szívvel fogadják azt. Az utolsó eset megmunkált, tiszta földet mutat nekünk. (A mag, amely jó földre esett. Máté 13:23).

Az emberek első kategóriájában a szív megkeményedik, és a Mag nem csírázik ki. Az emberek második és harmadik kategóriájában megtaláljuk a csírázáshoz

szükséges összes elemet. A talaj, a Mag és a Szentlélek jelen van, ami az új élet csírázását eredményezi. A második kategóriában azonban a talajban nincs elég föld ahhoz, hogy az új élet gyümölcsöt teremjen/érjen; a harmadik kategóriában pedig a talaj nincs előkészítve/tisztítva. A negyedik kategória a jó szív, amely befogadja a belé vetett magot, majd a Lélek megújulása és munkája által növekszik és hozza a Lélek gyümölcsét.

Ha a Szentírás sokféle talajról beszél, nekünk magunknak kell megvizsgálnunk, hogy milyen talaj vagyunk. (Szántsatok magatoknak új ugart, és ne vessetek tövissek közé!. Jeremiás 4:3).

Isten magja és annak összetétele

Mint tudjuk, az emberi embrió magában foglalja az összes sejtet, amelyek végül a belőle születő jövőbeli embert alkotják: a szívet, a szemet, az agyat... minden mikrobiológiai szinten van kódolva, és minden részletet kihagyás nélkül összerakva. Látni fogjuk, hogy ez a helyzet Isten magjával is. Az Isten képmásának minden elsődleges összetevője benne van ebben az isteni magban. (...az új ember, aki Isten képmására teremtett. Efézus 4:24) Összetételében benne van az Ország minden genetikai információja/Törvénye, vagyis Krisztus parancsolatai. Krisztus minden tanítása az Úr képmásának elsődleges összetevője. (...Krisztus dicsőségének evangéliumának világossága, aki Isten képmása. 2 Korinthus 4:3)

Isten elülteti szívünkbe a "jövendő magot"/Krisztus Igéjét, vagy más szóval átírja az Ő képmásának genetikai konfigurációját. (Törvényeimet a szívükbe ültetem, és az elméjükbe írom. Zsidókhöz írt levél 10:16)

A Mag – Krisztus Szava

Az alábbiakban néhány genetikai információt/tanítást találunk az Országról, amelyek Isten magvának konfigurációjában találhatóak:

1. Ne álljatok ellene a gonosznak. (Máté 5:39)
2. És a ki törvénykezni akar veled és elvenni a te alsó ruhádat, engedd oda néki a felsőt is. (Máté 5:40)
3. Ne ítéljetek, hogy ne ítéltessetek.. (Máté 7: 1)
4. Adjátok meg a császárnak, ami a császáré. (Lukács 20:25)
5. Vigyázzatok, hogy ne rágalmazzatok. (Máté 18:10)
6. A ki egyik arcodat megüti, fordítsd néki a másikat is; és attól, a ki felső ruhádat elveszi, ne vond meg alsó ruhádat se. (Lukács 6:29)
7. Áldjátok meg azokat, akik átkoznak titeket. (Máté 5:44)

A Szentlélek csíráztatja ki ezt a belénk ültetett magot; pontosabban ő csíráztat minden tanítást, és ő munkálkodik a növekedésünk és tökéletességünk elérése érdekében. Példa: El van vetve bennünk az ellenállás mentesség tanítása, amelyik meg fogja teremni a Szentlélek által a megfelelő gyümölcsöt: békességet, hosszú tűrést, szelídséget, jóságot. (Az Úr Lelke által az Ő képmására alakulunk át, dicsőségről dicsőségre. 2 Korintus 3:18; A Vigasztaló, az igazság Lelke, elvezet titeket minden igazságra. János 16:13)

Az Úr minden tanítása alapvető fontosságú, és részei annak az "alapanyagoknak", amelyből majd a késztermék készül. Egyetlen tanítást sem helyettesíthető. Mindegyik egy-egy elsődleges sejt, hasonlóan az emberi embrió sejtjeihez, amelyek a növekedés révén az Úr képmásának részévé válnak; egyikük sem értelmetlenül helyeztetik bele a magba.

Minden tanítás hozzájárul ahhoz, hogy Krisztus képmása kialakuljon bennünk. A Szentlélek nem hagy ki egyet sem közülük, és növekedésünkhöz mértén velünk együtt munkálkodik, Értsük meg világosan - Isten nem visz be minket az Ő örökkévaló országába, csak azért mert értelmi szinten hittünk az Úr áldozatába ahogyan azt a legtöbben hiszik, hanem az Ő magvából kell újjászületnünk, és növekednünk kell a Krisztusban való teljesség termetére, ahogyan meg van írva. (...Míg eljutunk mindnyájan az Isten Fiában való hitnek és az ő megismerésének egységére, érett férfiúságra, a Krisztus teljességével ékeskedő kornak mértékére. Efézus 4:13)

Tegyük fel magunknak a kérdést, mi történne, ha a magot kisebb darabokra

törnénk, és kivennénk belőle néhány tanítást. Vajon akkor beszélhetnénk-e még mindig Istentől való születésről? Képzeljük el, mi történne, ha egy biológiai mag egy darabját feldarabolnánk. Ha eltávolítanánk a májnak, a szívnek vagy az agynak megfelelő sejteket, akkor is lenne még születés? Kicsírázna az élet abból a magból? Nagyon fontos megérteni, hogy ha nem fogadjuk el Krisztus uralmát mindenben, nem fogadjuk el mindazt, amit Ő mondott, akkor a mag nem lesz egész, és nem fog kicsírázni. (Ha valaki hallja az igét a mennyeknek országáról és nem érti, eljön a gonosz és elkapja azt, a mi annak szívébe vettetett vala. Ez az, a mely az útfélre esett. Máté 13:19)

Ha csak egy parancsolatot is megszegünk, a Lélek nem lesz képes arra használni azt a tanítást, hogy kiteljesítse bennünk az Ő képmását/ a Lélek gyümölcsét. (Az evangéliumi parancsolatok/tanítások célja a szeretet. 1 Timóteus 1:5).

Ha nem fogadjuk el az Úr tanításait az ellenállásról, az ítéletről, az önmegtagadásról, mások megáldásáról... akkor a mag nem fogja tartalmazni a mennyei élet csírázásához szükséges összes információt. Isten csak azokat újítja meg a Lélek által, akik engedelmeskednek neki. (Mi tanúi vagyunk ezeknek a dolgoknak, ahogyan a Szentlélek is, akit Isten adott azoknak, akik hallgatnak rá. ApCsel 5:32; ...a Lélek megújulása által. Titus 3:5)

Az alábbiakban néhány olyan tanítás következik, amely sokak szívéből hiányzik, és amelyet azok sem fogadnak el, akik azt állítják és hiszik, hogy "újjászülettek".

1. Adjátok meg a császárnak, ami a császáré. (Lukács 20:25)
2. Én pedig azt mondom néktek: Ne álljatok ellene a gonosznak, hanem a ki arcul üt téged jobb felől, fordítsd felé a másik orcádat is.. (Máté 5:39)
3. Áldjátok azokat, a kik titeket átkoznak. (Lukács 6:28)
4. Ha tehát én, a ti Uratok és Mesteretek megmostam a lábatokat, akkor nektek is meg kell mosnotok egymás lábát. (János 13:14)

Önvizsgálat:

Talán neked is túl soknak bizonyul ez a tanítás, és nehezedre esik elfogadni azt? (Sokan azért, akik hallják ezeket az ő tanítványai közül, mondának: Kemény beszéd ez; ki hallgathatja őt?" János 6:60)

Meg kell értenünk, hogy ha figyelmen kívül hagyjuk a Királyság törvényeit/

Krisztus Igéjét, amely a szívünkbe van ültetve akkor lehetetlenné lesz újjászületnünk Istentől. (fogadjátok a beoltott ígét, a mely megtarthatja a ti lelkeiteket. Jakab 1:21; ...törvényeim a szívükbe ültetem. Zsidókhöz írt levél 10:16)

**Egy mag, am i
b ő l|né h á
n y g e n e t i k
a i
információ,
és Krisztus
t a n í t á s a i
közül néhány
hiányzik**

Egyetlen tanítást sem lehet félretenni. Mindegyiknek megvan a maga célja, egyik sem véletlenszerűen adatott. Egyesek arra szolgálnak, hogy előkészítsék/tisztítsák a talajt olyan dolgoktól, mint az ítékezés, mások elítélése, a test kívánságai, a szemek kívánsága... és mások arra szolgálnak, hogy bőséges türelmet, kedvességet, békességet, szeretetet szerezzenek...

Csak Krisztus parancsolatainak megtartása által leszünk képesek megfosztani a régi embert a rosszaságaitól, és az új, Isten képmására teremtett embert öltöztetni magunkra. (Öltözzétek fel az új embert, aki Isten képmására teremtett. Efézus 4:24). Az új ember ruházatának anyagában legyen jóság, türelem, kedvesség, szeretet... (Öltözzetek föl azért, mint az Istennek választottai, szentek és szeretettek, könyörületes szívvel, jóságosságot, alázatosságot, szelídséget, hosszútűrést Mindezeknek fölébe pedig öltözzétek föl a szeretetet, mint a mely a tökéletességnek kötele.... Kolossé 3:12, 14)

Ez az a menyegzői ruha (az új ember kötelességei), amelyet fel kell vennem, hogy olyan legyek, mint az Úr Jézus Krisztus. Javasoljuk, hogy ne véletlenszerűen olvassa a Szentírást, hanem tanulmányozza azt. Keresd és tartsd meg azokat a tanításokat, amelyekkel képes leszel megtisztítani a földet, majd keresd és tartsd meg azokat a tanításokat, amelyekkel kiművelheted benned a Lélek Gyümölcsét /

Krisztus képmását. A következő sorokban a tanulmány példajaként részletezzük a "rágalmazás" és az "áldás" témáját.

Veszünk néhány olyan parancsolatot, amelyek segítenek kiküszöbölni életünkben az ítéletet, az elítélést és a rágalmazást, valamint néhány más tanítást, amelyek által az új életünkbe hozzák: az áldást, jóságosságot, békét.

Mások becsmérése/rágalmazása egyike azoknak a dolgoknak, amelyek teljesen tilosak Isten Királyságában. Ha megnézzük az angyalokat, akik Isten jelenlétében vannak, ők nem merik megszegni a Királyságnak az ítékezésre és a rágalmazásra vonatkozó törvényét. Még a Sátán felett sem mernek ítélni, még kevésbé merészelnek vádat emelni ellene. (Pedig Mihály arkangyal, amikor Mózes testéért harcolt az ördöggel, nem emelt ellene vádat, hanem azt mondta: "Az Úr dorgáljon meg téged!". Júdás 1:9; míg az angyalok, akik hatalomban és erőben nagyobbak, nem hoznak ellenük szidalmazó vádat az Úr előtt. 2 Péter 2:11).

Láthatjuk, hogy természetünkben fakad, hogy megítéljük egymást, elítéljük egymást, és aztán negatívan beszélünk arról, akit megítélünk. A legtöbb ember az elítéltek kategóriájába esik; kezdve a családtagjainktól kezdve a minket irányítóig. Sokan közülünk ezzel a kijelentéssel igazolják magukat: "De amikor rosszat mondok valakiről, akkor csak az igazat mondom". A Szentírás azonban megtiltja nekünk, hogy valakiről rosszat beszéljünk. (Emlékeztessétek őket, hogy ne beszéljenek rosszat senkiről. Titus 3:2).

Ahhoz, hogy megfigyeljük, mennyire hat ránk a rágalmazás, részletesen meg kell vizsgálnunk magunkat. Ellenőrizzük magunkat néhány egymást követő napon keresztül, és minden nap végén jegyezzük fel egy jegyzetfüzetbe, hogy kiktől beszéltünk rosszat. Ez a kísérlet megmutatja majd, hol tartunk valójában. Ha tervbe vesszük, hogy őszintén ellenőrizzük magunkat, meglepődve fogjuk látni, hogy életünkben a gonosz gondolkodás és beszéd dominál.

Meg kell jegyeznünk, hogy még mielőtt rosszat mondanánk valakiről, sok olyan dolgot teszünk, ami egyébként nem annyira feltűnő. Ha nem figyelünk oda rájuk, elkerülhetetlenül rágalmazáshoz vezetnek.

Mielőtt rosszat mondanánk valakiről, az első dolog, amit teszünk, hogy megítéljük az illetőt, figyelmen kívül hagyva azt a parancsolatot, hogy ne ítélezzünk senki felett. (Ne ítéletek és nem ítéltettek Lukács 6:37.) Sokszor egy másik barátot hívunk segítségül, hogy megerősítse az ítéletünket. A második dolog, ami az

ítélkezés után következik, az elítélés, ami azért következik be, mert nem engedelmeskedünk az Úr egy másik parancsolatának. (Ne ítéljetelek és nem ítéltettek. Lukács 6:37) A harmadik dolog a megbocsátás hiánya. (Bocsássatok meg és bocsánatot nyerjetelek. Lukács 6:37; Ha valakinek oka van panaszra a másikonak, bocsássatok meg egymásnak. Kolossé 3:13)

És aztán, hogy a bűn a lehető legteljesebb legyen, figyelmen kívül hagyjuk az Úrnak a gonosz beszédre vonatkozó parancsát. (Óvakodjatok a rágalmazástól. Máté 18:10.) Ha őszintén megvizsgáljuk magunkat, azt fogjuk tapasztalni, hogy a legtöbben, amint alkalmat találunk rá, másoknak szétkürtöljük a véleményünket azokról, akiket megítélünk és elítélünk.

Keserű irigységünket továbbadjuk másoknak, akik viszont továbbadják azt, így sokakat bemocskolva. Azonban "aki a felebarátját rágalmazza, az bolond". (Példabeszédek 11:12)

Ahhoz, hogy örökölhessük Isten országát, le kell mondanunk erről a súlyos bűnről, meg kell tisztítanunk a talajunkat, el kell távolítanunk a szívünkéből, hiszen tudjuk, hogy a rágalmazók nem fogják örökölni Isten országát. (1 Korinthus 6:10) De még így sem leszünk sikeresek, ha előbb nem mondunk le az ítélkezésről,

a kárhoztatásról, és ha nem tanulunk meg megbocsátani azoknak, akik rosszat tesznek velünk. (Szenvedjétek el egymást, bocsássatok meg egymásnak, akinek panasz van valakivel szemben; ahogyan az Úr megbocsátott nektek, úgy kell nektek is megbocsátanotok. Kolossé 3:13)

Egy másik lényeges dolog, amit meg kell tennie, annak, aki Isten Országában akar élni, hogy meg kell szakítania minden barátságot azokkal, akik rágalmazást gyakorolnak, még akkor is, ha ezek testvérek a gyülekezetben. (Ne legyen kapcsolata senkivel, aki bár "testvérnek" nevezi magát, mégis... rágalmazó. 1Korinthus 5:11, 13) Ezt kell tennünk, mert ez a bűn úgy fertőz, mint a pestis. (A rossz cselekedetek megrontják a jó szokásokat. 1Korinthus 15:33; Menjetelek ki közülük, és különüljetelek el tőlük - mondta az Úr -, ne érintsetek tisztátalant, és én befogadlak titeket. 2 Korinthus 6:17)

Az áldás egyike azoknak a felsőbb dolgoknak, amelyeket Isten előkészített számunkra, hogy benne járjunk. (Ha feltámadtál Krisztussal, akkor keresd továbbra is a fenti dolgokat, ahol Krisztus van; a fenti dolgokra összpontosítsd gondolataidat, ne pedig a földi dolgokra. Kolossé 3:1)

Az áldás a rágalmazás ellentéte. Az áldás kizárja a rágalmazást, és fordítva, nem leszünk képesek mindkettőt megtartani. (Ugyanabból a szájból jön az áldás és az átok is! Testvéreim, ez nem lehet így! Vajon az édes víz és a keserű víz ugyanabból a forrásból fakad? Jakab 3:10)

Ahhoz, hogy áldani tudjunk, meg kell tisztítanunk a földet a gonosz beszéd bűnétől; ne vessünk áldást a rágalmazás tövisei közé. (Új ugart szántsatok, és ne a tövisek közé vessetek! Jeremiás 4:3) A Szentléleknek kell vezetnie bennünket, és meg kell tartanunk az Úr áldással kapcsolatos parancsolatait. Íme néhány ezek közül:

1. Szeressétek ellenségeiteket, áldjátok azokat, akik átkoznak titeket, tegyetek jót azokkal, akik gyűlölnék titeket, és imádkozzatok azokért, akik csúfolnak és üldöznek titeket. (Máté 5:43) Áldjátok azokat, akik üldöznek titeket. (Róma 12:14)
2. Áldást mondván, tudva, hogy arra hívtatok el, hogy áldást örököljétek,. (1 Péter 3:9)
3. Ne álljatok ellene a gonosznak, hanem a ki arcul üt téged jobb felől, fordítsd felé a másik orcádat is. És a ki törvénykezni akar veled és elvenni a te alsó ruhádat, engedd oda néki a felsőt is. (Máté 5: 39-41) Bocsássatok meg, és megbocsátanak nektek. (Lukács 6:37)

Csak addig leszünk képesek áldani, amíg abbahagyjuk a rágalmazást. El kell engednünk a haragot, az ítélezést, abba kell hagynunk az elítélést, abba kell hagynunk az ellenkezést azzal, aki bánt minket, hajlandónak kell lennünk megengedni annak, aki erőszakkal elveszi a dolgokat, meg kell bocsátanunk neki, és ha éhes, még az ellenségünket is meg kell etetnünk...

Az a féle hozzáállás, hogy még azt is megáldod, aki üldöz téged, nem a természetes ember természetében van meg, ez nem az én által jön elő, hanem csak a Krisztus Igéjének a megtartása által.

Ez a fajta hozzáállás azokkal szemben, akik bántanak minket, szigorúan ahhoz a szeretethez kapcsolódik, amely még nem érte el az emberi elmét. Az "óember" soha nem tenne ilyesmit, mert ez számára teljes örültség és képtelenség.

Ha őszintén megvizsgáljuk magunkat, sokan közülünk rájönnek, hogy nem tanultak meg jól beszélni, és hogy (talán) soha nem áldották meg azt, aki megbántotta őket. Rá fognak jönni, hogy nem tartották be a rossz beszédre

vonatkozó parancsolatot, sem az áldás parancsolatát. (Szeressétek ellenségeiteket, áldjátok meg azokat, akik átkoznak titeket. Máté 5:43-44.)

Önvizsgálat: Áldasz vagy rágalmazol? Ne csapd be magad azzal, hogy azt hiszed, hogy képes leszel áldani, miközben haragszol, ítélsz, elítélsz... Ezek csak nyugtalanságot okoznak neked, a gonosz beszéddel/rágalmazással együtt, nem pedig áldást. (Jakab 3:16)

Tedd fel a legkomolyabb kérdést: Isten magja-e az a mag, amelyet a szívedbe vetettek? Megkaptad-e az Úr parancsolatait/törvényeit a rágalmazással/áldással kapcsolatban? Ha megkaptad őket, őrzöd-e őket? Hoztak-e gyümölcsöt? Ellenőrizd magad alaposan egy-két hétig, és látni fogod, hogy hol tartasz.

Vizsgáld meg magadat alaposan: Amikor rosszat mondasz, megfedd-e téged a Szentlélek? Elemezd magad, hogy azt az új életet éled-e, amelyre elhívást kaptál, mert sokan vagyunk elhívva az áldásra, de olyan kevesen teszik meg. (Áldjátok, mert erre hívatatok el, hogy áldást örököljete. 1 Péter 3:9)

Ha rosszat mondasz a kormányról, a politikában dolgozókról, a közegészségügyben dolgozókról, a szomszédokról... és azokról, akik így vagy úgy bántanak téged, az azt jelenti, hogy a dolgok még nem történtek meg, azt jelenti, hogy az új élet még nem kezdődött el! (Ha valaki Krisztusban van, új teremtmény: a régiék elmúltak, íme, újjá lett, és mindezek Istentől vannak. 2 Korinthus 5:17-18) Meg kell értenünk, hogy a felülről, Istentől született ember számára a rágalmazás vagy bármilyen más bűn csak véletlen, nem pedig életforma! (Aki Istentől született, az nem vétkezik. 1 Jn 3:9).

Az Úr Jézus azt mondja nekünk, hogy csak akkor, ha megutáljuk az "óembert", ha elhagyjuk a régi dolgokat, csak akkor leszünk képesek egy új életet kezdeni Isten Országában, és ez az élet a tanítványság/szolgaság lesz az Ő szolgálatára. (Ha valaki hozzám jön, és nem gyűlöli... még az életét is, az nem lehet az én tanítványom. Lukács 14:26)

Az Úr csak akkor lép velünk az Új Szövetségbe, ha feladjuk saját akaratomat, és elfogadjuk Őt Mesterünknek, engedelmeskedve tanításainak. Ettől a pillanattól kezdődik az új élet, a tanítványi élet. Attól a naptól kezdve válunk az Ő tanítványává, amikor mindenben elfogadjuk Őt, mint Tanítót és Urat.

Ez az a pillanat, amikor Isten elkezdi a tökéletességre irányuló munkáját, és csak

akkor fejezi be, ha hűségesek maradunk hozzá. (Bízom abban, hogy Ő, aki elkezdte bennetek ezt a jó munkát, be is fogja fejezni. Filippi 1:6)

Krisztus tanítványának lenni azt jelenti, hogy beiratkozunk az Ő iskolájába, hogy megtanuljuk Tőle a felülről jövő új dolgokat, és elsajátítjuk azokat, mivel azok feltétlenül szükségesek a Királyságban való életünkhöz. Az Ő tanítványai leszünk az iskola első napjától, az új élet első napjától kezdve.

Krisztus iskolájában Isten rabszolgái vagyunk, mindenben alá vagyunk rendelve neki, hogy elérjük a megszentelődésünket. (Most pedig, minekutána felszabadultatok a bűn alól, szolgálóivá lettetek Pedig az Istennek: megvan a gyümölcsötök a megszenteltetésre, a vége pedig örök élet. Róma 6:22) Az újjászületés a tanítványi élet kezdete, és Isten tanítványságának és a Lélek által végzett munkájának eredménye az Isten képére és hasonlatosságára formált ember.

Ez a cikk Az Újjászületés című füzet része. Ha többet szeretnél olvasni Isten Királyságáról, meghívunk, hogy olvasd el a [Az Újjászületés](#) című könyvecskét, amely online ingyenesen elérhető.